

PEDERSBORG-BROMME
EN DEL AF FOLKEKIRKEN

5. søndag efter påske

Søndagshilsen fra Pedersborg og Bromme kirker

Jesus sidste bøn

”Sådan talte Jesus; og han så op mod himlen og sagde: »Fader, timen er kommet. Herliggør din søn, for at Sønnen kan herliggøre dig, ligesom du har givet ham magt over alle mennesker, for at han kan give evigt liv til alle dem, du har givet ham. Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus. Jeg har herliggjort dig på jorden ved at fuldføre den gerning, du har givet mig at gøre. Fader, herliggør mig nu hos dig med den herlighed, jeg havde hos dig, før verden var til...Jeg er ikke længere i verden, men de er i verden, og jeg kommer til dig. Hellige fader, hold dem fast ved dit navn, det, du har givet mig, for at de kan være ét ligesom vi”

Læsning fra Johannesevangeliet kapitel 17 vers 1-5 og 11

Mere handling, mindre snak

Der er måske ikke så mange her på vores egen, som kender Benedikt af Nursia. Men man kender Ringsteds største kirke, Sankt Bendts, opkaldt efter Benedikt. Og det var munke fra Benedikts klosterorden, som grundlagde klosteret og dermed byen Sorø. Benedikt huskes mest for de forskrifter, han skrev for livet i et kloster. I Benedikts regel lægges vægt på, at munkene deler deres tid mellem fordybelse i Guds ord og praktisk arbejde. Begge dele. En senere tid har sammenskrevet vejledningen i ordene ”bed og arbejd”.

Nogle steder forfaldt munkene imidlertid til den opfattelse, at bøn og Bibellæsning er vigtigere end praktisk arbejde. Vi kender alt for godt varianten, at der ofte snakkes mere end der handles.

Det evangelieskrift, som vi nu en række søndage har læst fra, indledes med en poetisk beskrivelse af, at Gud ville tale, så han handlede. Ordet fik krop i Jesus Kristus. Og i dag hen mod slutningen siger Jesus selv, at han har fuldført Guds gerning. Derpå beder han Gud tage sig af dem, der nu i handling har set Guds Ord. For selv om Jesus er Guds handling, så ser vi ham igen og igen samle håb og styrke i den stille bøn til Faderen. Det er som opskriften på en cirkelbevægelse også for os. I meditationen over Guds ord får vi at vide, at vi skal tage os af hinanden. Og midt i omsorgen for hinanden søger vi bønnen for at finde fornyet tro, håb og kærlighed.

Fordybelse og meningsfuld handling hører sammen. Eller som de sagde i klostrene: Bed og arbejd. Begge dele.